

[Hans Hansen (Rørby).]

i Fremtiden, baade hvad angaar Skattepolitik og Forfatningspolitik, saa længe kan man endnu udsætte en virkelig Diskussion.

Jeg vil dernæst gerne takke den højtærede Finansminister for hans Svar paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt der er foretaget statistiske Beregninger om Importreguleringen og dens Indflydelse paa Beskæftigelsesforholdene. Jeg er klar over og indforstaaet med, at den Betænkning fra Embedsmændene, som ledsager Valutalovforslaget, indeholder nogle Beregninger af statistisk Art, men jeg maa jo sige, at jeg ikke synes, de i særlig Grad taler til Gunst for Valutakontoret og Valutareguleringen, men nu faar vi jo vente og se, hvad mere der følger efter. Jeg takker altsaa Ministeren for hans Svar om, at der er foretaget saadanne Beregninger, og at de vil komme frem senere.

I Anledning af min Udtalelse om, at jeg ikke ønskede at medvirke til Gennemførelse af en Grundskyldslovgivning som Led i den almindelige Skattepolitik, siger den højtærede Finansminister, at jeg paa Forhaand har meldt fra. Han synes i dette Svar til mig ikke at ville opfatte Grundskylden som andet end en almindelig Skat. Ministeren udtalte, at jeg svævede i Skyerne o. s. v. Jeg maa sige, at jeg har hørt noget lignende før. Men det interessante kommer senere i Ministerens Tale, nemlig som et Svar til det ærede Medlem Hr. Marius Jensen, idet Ministeren efter min Mening her paa udmærket Maade giver Udtryk for, at han meget godt forstaaer Forskellen mellem de personlige Skatter og Ejendomsskatterne. Ministeren er altsaa i den heldige Situation at have en Stilling til Grundskylden, der, om jeg saa maa sige, er velassorteret; han kan bruge den, som det skal være, han kan stille sig uforstaaende og afvisende over for den, og han kan forsvare den.

Nu ved jeg vel, at naar man taler om Ejendomsskatterne, er det ikke ganske det samme. Ejendomsbeskatningen, i hvert Fald hele den Del af den, der danner Bygningsbeskatningen, virker ikke paa samme Maade som Grundskyldsbeskatningen. Men det har jeg ogsaa Indtrykket af at Finansministeren udmærket forstaaer. Ministeren siger til det ærede Medlem Hr. Marius Jensen — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til et ganske kort Citat — følgende:

„... det maa ikke glemmes, at Kernen i Ejendomsskatterne er en helt anden end i den personlige Skat. Ejen-

domsskatterne er en Værdiskat, der staaer i nøje indre Sammenhæng med Ejendomspriserne, og vilde man stryge disse Skatter paa Landbrugsejendomme, vilde Resultatet blive en Stigning i Ejendomspriserne, og denne Stigning vilde igen før eller senere blive omsat i øget Prioritetsgæld“.

Ministeren giver saaledes Udtryk for, at han udmærket forstaaer Grundskyldens Virkninger, og det fremgaar ogsaa af, hvad vi ved tidligere Lejligheder har erfaret fra Ministerens Side. Jeg husker et Interview, hvor et af de københavnske Blade spurgte den københavnske Skattedirektør, paa hvilken Maade man lettest kunde blive rig, og Skattedirektøren svarede, at det var lettest ved heldige Spekulationer paa Børsen eller ved Køb af Grunde. Ministeren ved aabenbart udmærket Forskel paa Grundskyld og Skatter. Grundskylden skal være et Udtryk for Fællesskabets Ret til Grundværdierne, et Vederlag, som Ejerne af Jord og Grund skal yde for at opnaa Retssikkerhed eller, om man vil, Skøderet til Jorden. Grundskylden, det er en Anerkendelse af Fællesskabets Ret til Grundværdierne. Men Skatterne og hele Skattebetragtningen, det er kun et Udtryk for, at Fællesskabet uden Begrundelse tager Arbejdsudbyttet og Arbejdsindtægterne, og det er altsaa i Strid med den Definition, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gav i Dag af Socialismen, en Definition, som var citeret fra Lindberg, og som det ærede Medlem jo gav sin fulde Tilslutning: at det fulde Udbytte af Arbejdet skulde Arbejderne have Lov til at beholde.

Man maa nok spørge: Hvad bliver der saa tilbage, som Regeringen kan forsvare af den praktiske Politik, som Regeringen og Regeringspartierne fører? Vil det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch tage Konsekvensen af Lindbergs Definition? I saa Fald forekommer det mig, at vi kommer paa Talefod. Men det fører ogsaa til, at den højtærede Finansminister kommer til at give en anden Definition af Skatterne i Forhold til Grundskylden. Arbejdslønnen skal man have Ret til at beholde, det er vistnok en uangribelig Sandhed. Men hvad saa med Skatterne og alt det, man i Øjeblikket er inde paa, hele Statsreguleringen og hele Ordningspolitikken? Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch begyndte med at omtale den Højkonjunktur, der, som han udtrykkelig siger, bragte Afslutningen paa Landbrugs-krisen. Er det ærede Medlem klar over, at hvis denne Højkonjunktur fæstner sig